

Români din toate țările, uniți-vă în cuget și simțiri !

EUROPA SI NEAMUL ROMANESC

Decembrie 1977. Anul VI, Nr. 67

FOAIA MISCARII ROMÂNE PENTRU UNITATEA EUROPEI

ANGLIA SI ALEGERILE PARLAMENTARE EUROPENE

Europaeus

Parlamentul european ales direct

În decembrie 1974, la Paris, au început negocierile dintre cei Nouă pentru alegerea, prin sufragiu universal direct, a unui parlament european. La Roma, în decembrie anul următor, consiliul european a decis asupra datei acestor alegeri. În iulie 1976 s-a rezolvat și spinoasa problemă a numărului global ca și a repartizării posturilor de deputați pentru fiecare membru al Comunității.

Mai rămăseseră multe probleme procedurale. După luni de discuții, de nesiguranță și amânări, miniștrii de externe ai celor Nouă au semnat în mod solemn, la 19.IX.1976, la Bruxelles, o *convenție electorală*, adică *legea comunitară* fără de care alegerile pe scară europeană nu s-ar fi putut desfășura în 1978. Până la acea dată parlamentele naționale trebuiau să voteze amendamente prin care să adere la sistemul *proporțional* unificat. Pentru ca cetățenii Europei să se poată prezenta la urne mai rămânea a fi *ratificată* de către parlamentele naționale *convenția electorală comunitară*.

Alegerile parlamentare europene au fost amânate

Alegerile prin sufragiu universal direct pentru Parlamentul european nu se vor ține în primăvara lui 1978 cum fusese decis din cauza votului negativ din Parlamentul englez privind sistemul proporțional. Istorică întâlnire a europenilor cu urnele se amână pentru anul 1979. Au decis-o electorii britanici.

Între Marea Britanie și Comunitatea Economică Europeană - și cu aceasta nu se spune ceva nou - căsătoria nu a fost de fapt niciodată consumată. Se găsesc încă în stadiul de flirt, în faza de studiu. Cele două părți se privesc cu suspiciune și neîncredere. Pasiune și amor sunt sentimente necunoscute acestei ambigue relație politică. Și litigiul e

atât de amplu că nu lipsesc unele atacuri de ură.

Aderarea Angliei la CEE se conturează în 1973. De atunci și până astăzi, în loc să se amelioreze, situația s-a agravat treptat. Rup-tura nu s-a produs doar datorită răbdării partenerilor europeni ai Angliei care a atins "dimensiuni biblice", cum afirma de curând un diplomat italian. Dar se poate aștepta indefinit ca Londra să îmbrățișeze odată pentru totdeauna cauza europeană?

Pentru a înțelege pericolul spinului englez în coasta Europei trebuie să trăiești mersul zilnic al treburilor comunitare. Nu există dosar, chiar și cel mai banal, care să vadă Marea Britanie în acord cu ceilalți. Nu există problemă pe care Marea Britanie să o ia în considerare renunțând la poziția națională în favoarea celei comunitare. Desigur nu toți sunt lipsiți de culpă dar, poziția engleză depășește limitele.

Pentru Callaghan - dar în spatele lui se găsește compact tot Partidul Laburist - Uniunea Economico-monetară nu trebuie făcută deși aceasta fu relansată de curând chiar de un englez, de Jenkins, aceasta însă de pe o poziție comunitară, ca Președinte al Comisiei de la Bruxelles. Motivul? Aceasta implică un oarecare transfer de suveranitate spre CEE și astfel se lezează unele prerogative sacre ale Westminster-ului. Refuzul "teologic" englezii îl conduc cu coerență: când a avut nevoie de împrumuturi Marea Britanie a preferat mereu să negocieze cu Fondul Monetar Internațional în loc de CEE, cum fac ceilalți membri. Se teme că se compromite: și în mod gentil a respins generoasele oferte ale Bruxelles-ului.

Asupra pescuitului, de care se vorbește de peste un an și jumătate, Anglia pune nenumărate piedici la acceptarea regulii celor 200 de mile de ape teritoriale comunitare. Vrea

să apere proprii pescuitori de morun de im-probabilul asalt al francezilor și italienilor. Ea vorbește de "drepturi istorice" asupra Mării Nordului exact cum acum un secol vorbea de India "britanică". Ideea creării unei mări comunitare protejată de invazia vaselor de pescuit rusești, poloneze sau norvegiene, nu interesează guvernării englezi.

Londra combate în mod tenace politica energetică comună, a cărei finalizare după criza petrolului declanșată de arabi, toți consumatorii din lume o judecă imperioasă. Callaghan - e adevărat, cu o doză de umor - spuse nu demult că "în curând ministrul de externe al Majestății-sale britanice va fi obligat să-și pună turbanul pentru a participa la reuniunile OPEC, dezertând de la cele de la Bruxelles". Nu a fost un mare paradox. Englezii se simt mai mult "bogați producători" de petrol decât "săraci consumatori". Ei nu intenționează să împartă cu "continentul" bunurile energetice.

În politica agricolă, deși aceasta are atâtea defecte de corectat, englezii tind zi după zi să impună o politică britanică care susține peste măsură interesele consumatorului, victimă, după spusele lor, ale infernalelor mecanisme ale CEE. Ei uită însă că în Europa o mare parte din populația activă trăiește încă din agricultură și că venitul agricol va trebui în orice caz protejat.

Asupra lărgirii Comunității cu Spania, Grecia și Portugalia, Anglia are idei clare, ba chiar prea clare. Ea o dorește, dar pentru a dilua CEE, adică pentru a slăbi aspirațiile politice și pentru a crea o enormă zonă de "liber schimb". Acesta este sensul scrisorii pe care Callaghan a adresat-o Partidului Laburist cu ocazia recentului Congres de la Brighton.

Dar să revenim la alegerile parlamentare europene. Prezența britanică în Europa, care trebuia să fie catalizatorul intențiilor supranaționale (frânate de unele tendințe naționaliste continentale), acționează de fapt până în prezent în sens invers încetinind unificarea, devenită deja dificilă din motive obiective. La 13 decembrie Parlamentul britanic a votat împotriva proiectului de lege privind alegerile europene cu o mare majoritate. Sistemul proporțional propus de Strasburg a fost respins provocându-se o amânare de cel puțin un an a alegerilor pentru Parlamentul european.

Dar votul englez nu a pus în criză numai alegerile europene. Echilibrul guvernului Callaghan susținut prin spijin extern liberal este

pus din nou în discuție. Cel de al treilea partid englez amenință să denunțe pactul cu laburiștii în care caz premierul, lipsit de majoritate, s-ar vedea constrâns să ceară noi alegeri. Cu 319 voturi contra 222 Camera Comunelor a respins indicațiile guvernului care, în proiectul de lege asupra mecanismului electoral pentru Parlamentul de la Strasburg, recomandase adoptarea sistemului proporțional. Coaliția de interese între dreapta conservatoare și stânga laburistă a condus la aprobarea vechiului sistem uninominal care în mod practic garantează celor două mari partide monopolul alternant al puterii. Semnând înțelegerea cu Callaghan liberalii - care în Camera Comunelor, deși avuseseră peste 5 milioane de voturi, datorită sistemului uninominal dispun de numai 14 locuri - au cerut ca măcar alegerile europene din Marea Britanie să se desfășoare după sistemul proporțional. Din această vastă confuzie aritmetică au ieșit la suprafață două rezultate negative, unul de ordin internațional și altul intern.

Domnește pesimismul

Dacă la dificultățile guvernului englez adăugăm criza politică franceză cu alegeri în viitorul apropiat și imobilismul progresiv italian ce nu reușește a se debloca, discuțiile concrete pe teme europene vor deveni tot mai dificile.

Emilio Colombo, președintele Parlamentului european de la Strasburg, a declarat în septembrie în legătură cu CEE următoarele: "Născută ca un răspuns politic, întâi împotriva pericolului renașterii vechiului stat german, apoi împotriva tensiunilor create de războiul rece dintre cele două supraputeri, ideea Europei unite tinde să-și piardă din intensitate".

Astăzi nimeni nu este mulțumit de Europa, afirma de curând președintele RFG, Scheel. Primul ministru francez Barre a declarat că Europa trebuie să devină un inel de legătură între marile puteri și nu ca o entitate independentă. Colombo a mai ridicat și perspectiva eurocomunistă lăsând să se înțeleagă că aceasta ar putea deveni un alt element de desunire în sânul Comunității. Nici reuniunea celor 9, așa numitul consiliu european, întrunită în ședința sa semestrială la 6 decembrie la Bruxelles nu a inspirat optimism. Problemele dificile au fost atent evitate. Treptat, și acest mecanism de vârf, ca tot ansamblul comunitar începe să bată pasul pe loc.

PERSPECTIVE DE PACE IN ORIENTUL APROPIAT

- CONTRIBUTIE ROMANEASCA -

Ion Veverca

Fără o rară tenacitate, cel puțin egală cu facultatea de adaptare, Românii n-ar fi reușit să se mențină prin secole în acest colț al Europei, scria zilele trecute un corespondent din București al unui ziar francez. Și el continua astfel: conștiința unui permanent risc rămâne la ei foarte vie și ea explică o parte a politicii diriguitorilor români actuali: dezvoltarea economică intensivă în vederea creării unui stat puternic pe plan intern și căutarea continuă a unui mecanism de independență față de puteri străine. Și nu numai o independență și suveranitate între frontiere sigure, ci și o politică internă și externă condusă după propriile interese și nu după cum ar dori alții să le impună.

Așa se explică faptul că România a fost primul stat socialist est-european care să stabilească relații diplomatice cu Germania Federală și la fel singurul stat din Pactul de la Varșovia care n-a rupt relațiile cu Izraelul după războiul din 1967.

Politica neutrală a României a atras numeroase aprecieri. Pe la mijlocul lui august, cum relata un ziar spaniol nu demult, primul ministru, cel mai anticomunist din istoria Izraelului, Menahem Begin, făcu o vizită oficială de cinci zile în România, o țară care manifestă înțelegere pentru teza izraeliană. Se pare că Ceaușescu îi prezentă propuneri concrete ale președintelui Sadat, propuneri care, după delicate negocieri timp de câteva luni, s-au transformat în voiajul spectacular al președintelui egiptean la Ierusalim.

Presa din toată lumea scoate în relief contribuția politicianilor români la acest istoric eveniment.

În discursul său la Conferința națională a partidului, președintele României confirmă indirect contribuția sa la apropierea izraelo-egipteană.

Referindu-se la problema Orientului Apropiat el s-a lansat într-o viguroasă pledoarie, în parte improvizată, în favoarea acestei noi metode de reglementare a conflictelor, care are avantajul, după părerea sa, să evite ingerența unor puteri sau organisme exterioare.

Convorbirile dintre Sadat și Begin constituie "calea cea mai sigură spre o soluție pașnică a conflictului arabo-izraelian", a declarat el, adăugând: "călătoria de pace realizată de

Sadat în Izrael, e un act de o deosebită importanță în istoria acelei convulsionate regiuni". După părerea sa, inițiativa lui Sadat a creat în mod sigur o nouă situație și a scos în relief posibilitatea rezolvării durabile a problemelor din regiune prin contacte directe între statele interesate. Aceasta nu ca un scop unic și final, a declarat Ceaușescu, ci doar pentru a crea șanse de succes la viitoarea conferință de pace de la Geneva. El a insistat asupra necesității convocării acestei Conferințe "cât mai curând posibil", acest for fiind singurul în gradul de a putea lua decizii definitive și acceptate de toate părțile în conflict.

Președintele egiptean Anwar-el Sadat a revelat de curând că proiectul de a se duce la Ierusalim a fost maturat în timpul unui coloquiul cu colegul român Ceaușescu la București. Într-un interviu publicat la 11 decembrie de către săptămânalul "Ocombrie" Sadat declara: "Eu i-am pus lui Ceaușescu două întrebări precise: dacă crede că Begin dorește într-adevăr pacea și a doua, dacă crede că Begin are suficientă autoritate pentru a putea lua o decizie și a o face acceptată de către poporul său". Sadat a adăugat: "Președintele român, care s-a întâlnit de mai multe ori cu Begin, mi-a răspuns afirmativ".

Drumul nou ales de Președintele Sadat implică numeroase necunoscute într-un complex calcul algebric. Orientul Apropiat și Mijlociu, legat în prezent de Cornul Africii, o regiune atât de vastă, a dobândit o enormă importanță economică dar mai ales strategică, atrage conflicte de interese la scară mondială. Se știe că Statele Unite - ca și China, de altfel - este interesată a avea un rol direct în această zonă de teama unei insinuări rusești. USA a tras învățăminte din Angola și încearcă să prevină repetarea unei atare greșeli. Pe această bază este condusă acțiunea mediatoare a Președintelui Carter pentru realizarea unei păci în această regiune. Coordoatele politicii rusești se bazează pe un alt principiu: "nici pace nici război". Libia, Irak, Algeria, Siria și OLP continuă încă să accepte jocul în care sunt atrase de Kremlin.

Inițiativa lui Sadat este singura în măsură să dea un răspuns "arab" grelei probleme. ■

A PROPOS DE RADIO EUROPE LIBRE

Monsieur le Directeur,

Vous avez jugé bon de publier dans le numéro 61 de votre mensuel « Europa și Neamul Românesc », du mois de mai de cette année, un article signé par un certain Trandafir Filipescu dont le titre était « Who's who des revenantes - notes sur le calendrier de Radio Europe Libre ».

Je vous ferais tout d'abord remarquer que les fantômes sont du genre masculin et que ce titre contient donc une erreur évidente de grammaire.

Mais, à mon avis, le fait d'avoir publié cet article in extenso a été une grave erreur éditoriale et un outrage au bon goût.

Vous n'êtes pas sans ignorer, Monsieur le Directeur, qu'« Europa și Neamul Românesc » paraît comme supplément au « Bulletin européen », dont je suis le fondateur, et comme organe du « Mouvement Roumain pour l'Unité de l'Europe », dont je suis le président.

Le « Bulletin européen » est une tribune libre de l'europhisme qui accueille toute pensée pouvant servir à la construction d'une Europe unie.

L'esprit du Mouvement veut que l'ENR soit, lui aussi, une tribune libre qui permette aux Roumains éparpillés aux quatre coins du monde d'exprimer et de discuter leurs propres idées ainsi que celles des autres sur la construction de la nouvelle Europe et sur la participation de la Roumanie à cette construction.

Il est évident que cela comporte également le droit-devoir de formuler des critiques constructives à l'égard des gouvernants de la nation roumaine, afin qu'ils puissent toujours mieux faire face aux exigences et à l'essor de notre peuple et qu'ils atteignent le but d'intégrer notre pays dans l'Union européenne.

L'article de M.Filipescu ne répond certainement à aucun des principes auxquels doit s'inspirer la publication; il ne fallait donc pas l'accepter.

Si M.Filipescu n'est pas d'accord avec ce que transmet «Radio Europe Libre» et ce qu'écrivent d'autres intellectuels roumains qui, désapprouvant le gouvernement roumain, vivent hors de la Roumanie, il est libre et a le droit de polémiquer et de manifester son mécontentement. Mais lancer des accusations personnelles, allant même jusqu'à se servir d'éléments altérés et calomnieux, est un geste inqualifiable qui ne favorise aucune cause, qui excite les esprits et n'engendre que de la haine.

Après la parution de cet article dans E.N.R., quelqu'un de « Radio Europe Libre » m'a, en effet, fait des reproches violents à propos du style pamphlétaire de M.Filipescu, m'ayant jugé responsable.

C'était à prévoir et je ne lui en tiens pas rigueur: la haine ne pouvait qu'engendrer la haine.

La note rédactionnelle que vous avez jugé bon, Monsieur le Directeur, d'apposer au bas de l'article de M.Filipescu pour nier votre solidarité, est un geste propitiède; cet écrit n'avait aucune raison d'être publié dans l'organe du « Mouvement Roumain pour l'Unité de l'Europe ».

Mes nombreux engagements ont limité ma présence en Italie à de rares et de courtes apparitions; par conséquent, bon nombre des initiatives culturelles que j'ai entreprises se déroulent désormais, comme il est juste, d'ailleurs, que ce le soit, sous une forme toujours plus autonome et mon contrôle personnel sur elles tend toujours plus à se réduire.

Je lis souvent le bulletin « Europa și Neamul Românesc » avec beaucoup de retard; et ce n'est que grâce à des lettres de critique, d'aucunes très violentes, d'autres douloureuses, qui me sont envoyées à mon adresse en Italie par des amis pour lesquels j'ai une très grande estime, que mon attention a été attirée par l'article néfaste de M.Trandafir Filipescu dont je déplore la publication dans l'ENR, Monsieur le Directeur.

La publication « Europa și Neamul Românesc » doit continuer à maintenir ouvert un dialogue constructif et cordial entre tous les Roumains et à le développer au-dessus des idéologies parce que la Roumanie a besoin, plus que jamais, de tous ses enfants.

Joseph Constantin Dragan

O GRAVA EROARE REDACTIONALA

Domnule director,

În numărul 61 din mai a.c. al publicației dv. lunare "Europa și Neamul Românesc" ați crezut de cuviință să publicați un articol semnat de un oarecare Trandafir Filipescu cu titlul "Who's who des revenantes - notes sur le calendrier de Radio Europe Libre".

În primul rând țin să relev că *fantômes* e de genul masculin și deci acest titlu conține o evidentă greșală de gramatică.

Dar publicarea în extenso a articolului a fost, după părerea mea, o gravă eroare redacțională și o ofensă adusă bunului gust.

Cum vă este bine cunoscut, domnule director, "Europa și Neamul Românesc" apare ca supliment la "Bulletin européen" al cărui fondator sunt și ca organ al "Mișcării Române pentru Unitatea Europei" pe care o conduc ca președinte.

"Bulletin européen" e o tribună liberă a europeismului care găzduiește orice idee utilă construcției unei Europe unite.

Conform spiritului Mișcării, și "Europa și Neamul Românesc" trebuie să fie o tribună liberă care să permită Românilor răspândiți în cele patru colțuri ale lumii să exprime și să discute ideile proprii, ca și ale altora, cu privire la construcția Europei noi și la participarea României la această construcție.

Este evident că aceasta comportă de asemenea dreptul și chiar datoria de a formula critici constructive la adresa conducătorilor poporului român, pentru ca aceștia să poată face față tot mai bine exigențelor, să asigure dezvoltarea poporului nostru și să atingă scopul integrării țării noastre în Uniunea Europeană.

Fără îndoială, articolul d-lui Filipescu nu răspunde la nici unul din principiile din care se inspiră publicația, de aceea el nu trebuia să fie acceptat.

Dacă dl Filipescu nu e de acord cu ceea ce transmite radio "Europa Liberă" și cu ceea ce scriu alți intelectuali români care, în dezacord cu guvernul român, trăiesc în afara granițelor României, el e liber și are chiar dreptul să polemizeze și să-și manifeste nemulțumirea. Dar cine lansează acuzații personale mergând până la utilizarea unor date denaturate și calomnioase comite un gest incalificabil ce nu slujește nici o cauză, ci atâță spiritele și naște ură.

Intr-adevăr, după apariția acestui articol în "Europa și Neamul Românesc" cineva de la radio "Europa Liberă", considerându-mă responsabil de acest lucru, mi-a reproșat pe un ton violent stilul pamfletar al d-lui Filipescu.

Era de prevăzut, și nici nu-l condamnăm pentru aceasta: din ură nu se poate naște decât ură.

Nota redacțională ce ați publicat la sfârșitul articolului d-lui Filipescu, prin care vă desolidarizați de conținutul său constituie un gest prea blând; căci nu există nici o rațiune care să justifice publicarea lui în organul "Mișcării Române pentru Unitatea Europei".

Numeroase obligații au limitat prezența mea în Italia la rare și scurte apariții; în consecință multe din inițiativele culturale pe care le-am întreprins se desfășoară în ultima vreme, așa cum de altfel e just, sub o formă tot mai autonomă, iar controlul meu personal tinde să se reducă tot mai mult.

Citesc adesea buletinul "Europa și Neamul Românesc" cu mare întârziere. Numai datorită unor scrisori critice - unele foarte violente altele dureroase, trimise la adresa mea din Italia de către prieteni pentru care am o deosebită stimă - atenția mea a fost atrasă asupra articolului nefast al d-lui Trandafir Filipescu. Consider, domnule director, publicarea sa în ENR un fapt foarte deplorabil.

Publicația "Europa și Neamul Românesc" trebuie să mențină mai departe deschis un dialog constructiv și cordial între toți Români, dezvoltându-l deasupra oricăror diferențe ideologice, întrucât România are nevoie mai mult ca oricând de toți fiii săi.

Iosif Constantin Drăgan

SIMPOZIONUL DE TRACOLOGIE DE LA ROMA

— Discursul de închidere al prof. Georgiev —

(Roma, 14-16 noembrie 1977)

Doamnelor și domnilor,

Simpozionul internațional de tracologie de la Roma a luat sfârșit. Timp de trei zile ne-am reunit pentru a discuta asupra unor probleme importante privind lingvistica și etnogeneza tracă.

Cred că sunteți de acord că în cursul ședințelor, ca și în pauze, a domnit un climat de cordialitate, de destindere, cu dorința sinceră de aprofundare a cooperării științifice, cu tot caracterul dificil și complicat al problemelor în discuție.

Acum când colocviul s-a terminat și suntem pe punctul de a ne despărți se impune o privire de ansamblu asupra lucrărilor noastre.

Simpozionul a fost deschis cu magistrala expunere a d-lui Drăgan, intitulată "Unitatea lingvistică tracă", unde au fost subliniate liniile și problemele principale ale simpozionului *)

Apoi am expus concepțiile mele asupra "Tendențelor convergente în limbile vechi din Peninsula Balcanică și din Asia Mică occidentală". Între altele am insistat asupra unei scrieri vechi comune. Cea mai veche scriere pictografică din Europa, însemnele de la Karanovo VI și placa de la Gradeșnița în Bulgaria, descoperite între straturile culturale din Chalcolitic, arată unele afinități cu scrisul de

pe plăcile de la Tărtăria (pe Mureș) în România, ca și cu mai vechile însemne de scriere pictografică din insula Creta, datând din mileniul al III-lea.

Orașul Troia are o foarte lungă protoistorie datând de la începutul mileniului III. Cei mai vechi locuitori ai Troiei au fost Hittiții și Tracii. Li s-au adăugat Dardanii și Frigiienii veniți din apusul Peninsulei Balcanice. În Iliada se vorbește de Traci și Dardani ca fiind triburi de bază ale poporului troian. Eu cred că am putut dovedi că Etruscii sunt de origine troiană. Limba etruscă este de origine hittită, dar cu unele elemente trace, frigiene sau moeso-dardaniene. Menționez că hittito-luvita este prima limbă ce s-a desprins din indoeuropeana comună, distingându-se de celelalte dialecte indoeuropene.

În viile discuții asupra expunerii mele au apărut prețioase observații și note critice de care voi ține seama în viitor.

În raportul său intitulat "Relațiile greco-trace în epoca preistorică în lumina unor date lingvistice și etnografice", dl Poghirc a tratat câteva teme, ca: simbioza greco-pelasgo-tracă, în primul rând, relațiile din domeniul religiei și comparația folclorului grec, vechi și modern (de la Homer la Digenis Akritas și la baladele populare neo-grecești), cu cel al popoarelor balcanice de astăzi. El analizează unele raporturi lingvistice greco-trace, afirmând că relațiile traco-grece se dovedesc mai strânse în domeniul religiei. Unele divinități grecești cum e Dionisos, Asklepios (Aesculap), etc, au origine tracă. Un vast domeniu de legătură este folclorul: unele narații din Iliada și Odisea sunt luate de la Traci.

În vocabularul greco-trac, afirmă dl Poghirc, este evidentă o influență reciprocă de dată foarte veche. Cu toată aparenta izolare a celor două dialecte în perioada comunității indoeuropene s-a creat de fapt o simbioză greco-pelasgo-tracă în aria balcanică în epoca ce a precedat imediat istoria lor scrisă, ne spune dl Poghirc.

În comunicarea sa clară și precisă cu titlul "Observații privind influența greacă asupra limbii trace", dl Duridanov (Bulgaria) a subli-

*) În ENR din noembrie am relatat asupra acestei expuneri. N.R.

niat faptul că având în vedere că numele proprii trace sunt cunoscute prin intermediul inscripțiilor grecești, nu este posibil să găsim adevăratele desinențe trace; aceste desinențe au fost adoptate de morfologia limbii greacă.

Comunicarea d-lui Zamboni cu titlul "În legătură cu unele resturi balcanice în lumea neo-latină" a demonstrat într-un mod convingător originea unor cuvinte din italiană și din sârbo-croată.

Scurta comunicare "Etrusco-traca" a d-lui Mayani, citită în absența sa de către dl Stati, a expus vederile autorului asupra limbii etrusce. Această expunere a ridicat o controversă interesantă asupra limbii și originii Etruscilor.

Raportul d-lui Bulgăr (România), cu titlul "Fond autohton și latinătate în limba română", a studiat o problemă importantă din istoria limbii române, care a suscitât o vie discuție.

În comunicarea sa cu titlul "Originea iraniană a trei cuvinte trace, albaneze și armenă", d-l Belardi a studiat originea unor cuvinte albaneze.

Comunicarea d-lui Coja (România) intitulată "Reconstrucția semantică și substratul trac" analizează cazul a două cuvinte românești *ușă* și *poartă* pentru termenul francez *porte*, ca și sensul cuvântului românesc *viță*.

În lucrarea "Tradiții traco-dace în cultura română" d-l Drimba ne relatează că imaginile Dacilor de pe Columna lui Traian sau de pe Trophaeum Traiani de la Adamclisi ne aduc amănunte în ceea ce privește îmbrăcămintea. Găsim acolo chimirul, jocul, căciula, opincile, etc, ale țăranilor români, mai ales din Transilvania, vechea zonă centrală a regatului Dacilor, leagănul poporului român. Cât privește îmbrăcămintea femeilor, afirmă d-l Drimba, "țărcăncile române par să fie reproduceri vii ale imaginilor feminine de pe Columna lui Traian, sau de pe metopele de la Adamclisi".

Simpozionul s-a încheiat cu comunicarea d-lui Rădulescu "Contribuții la cunoașterea relațiilor dintre autohtonii Geto-daci cu Grecii" și cea a d-lui Kapsis (Grecia) asupra originii Grecilor.

Ce concluzii putem trage pe marginea lucrărilor simpozionului?

1. Deși numeroase probleme ale tracologiei au fost clarificate, rămân însă multe ce trebuie elucidate, mai ales prin confruntări

ale unor fapte istorice, arheologice și lingvistice, adică prin studii interdisciplinare. E vorba în primul rând de cercetări asupra etnogenezei și a relațiilor reciproce ale popoarelor și triburilor vechi din Peninsula Balcanică.

2. Studiile asupra substratelor trace, dace și pelasge din limbile moderne balcanice sunt încă la început. Se impun cercetări aprofundate asupra acestei probleme.

3. Controversa indo-europeană și pre-indo-europeană demonstrează că problema etnogenezei popoarelor balcanice nu este încă suficient elucidată. Sunt necesare studii în continuare.

4. Studiul folclorului popoarelor balcanice moderne poate arunca lumină asupra folclorului puțin cunoscut al popoarelor vechi, a strămoșilor acestora. Această problemă a fost prea mult neglijată până acum.

5. Dat fiind că materialul lingvistic a majorității limbilor vechi din Peninsula Balcanică consistă aproape exclusiv din nume proprii, e necesar să fie studiată metodologia interpretării etimologice a onomasticeii.

6. Importanta problemă a relațiilor limbilor vechi din Peninsula Balcanică cu limbile vechi din Asia Mică occidentală trebuie să se lămurască sistematic.

7. Marea problemă a etnogenezei Grecilor, Albanezilor și a Românilor nu poate fi studiată decât în corelație cu istoria altor limbi vechi vecine.

8. Documentarea asupra cuvintelor trace este încă incompletă; se impune ca ea să fie continuată.

Doamnelor și domnilor,

Încheind aș dori să expun mulțumirile noastre cele mai cordiale inițiatorului și organizatorului acestui simpozion, d-lui profesor Drăgan, ca și grațitudinea noastră pentru ospitalitatea generoasă care ne-a dat posibilitatea să ne adunăm și să discutăm asupra unor probleme importante de tracologie. Mulțumim de asemenea colaboratorilor săi d-nii Stati, Davanzo și Calabrese.

Ședința de închidere este totdeauna marcată de un sentiment de regret, trebuind să ne despărțim în curând. Dar acest regret e temperat de speranța că ne vom revedea peste doi sau trei ani la Atena.

VLADIMIR GEORGIEV
(Academia de Științe - Sofia)

OVIDIU BEJAN

— Un an de la moarte —

La 21 octombrie s-a împlinit un an de când s-a stins din viață preotul român unit Ovidiu Bejan, judecător la Tribunalul "Sacra Romana Rota" și la Tribunalul de Primă Instanță din Vatican. Se trăgea dintr-o familie de preoți ardeleni din care cel puțin cinci generații au slujit altarul Bisericii române unite. Tatăl său Ioan Bejan a slujit Biserica unită ca paroh la Deva, Cluj, Ticvanul Mare și Cugir.

Născut la Deva în 13 august 1914, Ovidiu Bejan urmează școala primară la Cluj și Timișoara unde familia sa s-a transferat după război. După terminarea liceului la Timișoara el sosește în 1931 la Colegiul universitar de Propaganda Fide din Roma, având ca director spiritual pe Monseniorul Albert Canestri. A luat licența în Filosofie și Teologie la Universitatea din Strasburg.

Inapoiat în România a funcționat ca secretar al diocezei greco-catolice din Lugoj. Episcopul Ion Bălan îl trimite la Roma să studieze Dreptul canonic, el studiază însă și pe cel laic și obține titlul "Utriusque juris doctor", adică doctor în ambele drepturi, canonic și roman. Pe baza promovării sale excepționale este numit succesiv avocat, procuror, iar după pensionarea marelui prieten al Românilor, Monseniorul A. Canestri, judecător la Sacra Romana Rota, fiind primul Român care a

făcut parte din acest înalt for, din anul 1956.

Pe lângă activitatea sa la celebrul Tribunal bisericesc el s-a ocupat și de Românii refugiați după cel de al doilea război mondial. Primul Comitet de ajutorare a refugiaților români la Roma a fost condus de Ovidiu Bejan, dând ajutor concret și ocupându-se cu abnegație de această sarcină.

Acum câțiva ani Radio Vatican a inițiat oficierea Sfintei Liturghii în ritul român, în fiecare duminică pentru credincioșii catolici uniți din România, unde nu sunt liberi să asiste la slujbe religioase după tradiția și crezul lor religios. Monseniorul Ovidiu Bejan era mândru să fie considerat "parohul român unit de la Radio Vatican".

O boală necruțătoare însă l-a imobilizat la pat, iar la 21 octombrie 1976 și-a terminat pelerinajul pământesc în localitatea Marino, de lângă Roma.

Noi sperăm că Domnul va ține seama de suferințele fizice și morale și de meritele sale și va asculta rugăciunile noastre ca să-l primească în fericirea de veci.

Cu Ovidiu Bejan comunitatea română și Biserica unită pierde un om de mare valoare spirituală, care a îndeplinit în viață o misiune înaltă cu smerenie și cu spirit de suprafirească convingere creștinească.

Cum este bine cunoscut a fost reactivată o rușinoasă campanie de propagandă împotriva României pe tema unui pretins tratament diferențiat pe care țara noastră l-ar rezerva minorității maghiare din Transilvania. În scopul informării opiniei publice externe asupra situației reale privind această minoritate am procurat un număr de exemplare din unele publicații în limba engleză care clarifică și documentează această situație.

Cititorii noștri sunt rugați a ne semnala nume și adrese complete de personalități locale din lumea politică, culturală sau informațională ce socotesc oportun a fi informate asupra acestui argument și cărora suntem în gradul de a le trimite în mod gratuit publicațiile de mai sus.

M.R.U.E.

Via Larga 11 Milano-Italia

M. R. U. E.
EUROPA și NEAMUL ROMANESC
Via Larga 11, Milano - ITALY

Lettera Circolare, foglio supplemento
del B. E., aut. Trib. Roma nr. 2870 del
15-12-1951 Ed. U. P. D. - Roma - Largo
Chigi, 19.